

Arrest

nr. 143 815 van 22 april 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 14 maart 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 24 januari 2012 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 13 februari 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op het arrest van de Raad van State van 30 oktober 2014 met nr. 228.975 waarbij het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 107 936 van 2 augustus 2013 vernietigd wordt.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat Mr. F. COEL verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat J. DEMUYNCK, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 11 juni 2010 legt verzoekster die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, een verklaring van wettelijke samenwoning af met de heer M.S, van Nederlandse nationaliteit.

Op 4 november 2010 dient verzoekster een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de unie, met name als partner in een duurzame relatie. Er wordt haar een bijlage 19ter afgeleverd.

Op 14 april 2011 wordt verzoekster in het bezit gesteld van een F-kaart.

Op 8 februari 2012 verklaart verzoekster aan de stad Antwerpen dat er geen gezamenlijke samenwoning meer is met de heer M.S.

Op 7 maart 2012 verzoekt de Dienst Vreemdelingenzaken aan de burgemeester van Antwerpen om aan verzoekster te vragen bepaalde documenten voor te leggen.

Op 13 november 2012 wordt dit schrijven aan verzoekster ter kennis gebracht en wordt zij uitgenodigd om documenten voor te leggen in verband met haar actuele situatie zoals bepaald in artikel 42^{quater}, § 1, laatste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 13 december 2012 legt verzoekster de gevraagde documenten voor.

Op 24 januari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21), aan verzoekster ter kennis gebracht op 13 februari 2013. Dit is de bestreden beslissing:

“(…)

In uitvoering van artikel 42^{quater} van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

(…)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Artikel 42^{quater}, §1, 4° van de wet van 15.12.1980: er is geen gezamenlijke vestiging meer tussen de partners

De wettelijke samenwoning werd op 07/03/2012 door een eenzijdige verklaring stopgezet.

Aan betrokkene werd op 13.11.2012 een document betekend waarin zij werd uitgenodigd bewijzen voor te leggen die onze diensten toelaten de situatie van betrokkene in België te onderzoeken zoals gesteld in artikel 42^{quater}, §1, laatste lid van de wet van 15.12.1980;

Hoewel uit de voorgelegde documenten blijkt dat betrokkene niet ten laste is van het OCMW en werkzaam is als hulpkelnerin betreft dit een contract dat pas op 23.07.2012 werd afgesloten en betreft het deeltijdse arbeid. Bovendien is het zo dat, het feit dat betrokkene werkt, niet betekent dat een terugkeer naar haar land van herkomst haar schade zou toebrengen;

Aangezien betrokkene er voor gekozen heeft geen andere bewijzen voor te leggen dat zij cultureel of sociaal geïntegreerd is in de Belgische maatschappij;

aangezien van betrokkene verwacht kan worden dat zij enige moeite doet om bewijzen aan te dragen gezien het hier gaat om een verblijfsrecht,

kan niet gesteld worden dat op basis van de informatie die uit het dossier kon gefilterd worden, het terugkeren van betrokkene naar haar land van herkomst op enige manier schadelijk zou zijn voor betrokkene.

Het recht op verblijf van betrokkene wordt daarom ingetrokken.

(…).”

2. Over de rechtspleging

2.1. Artikel 39/81 van de vreemdelingenwet, zoals dit gold op het ogenblik van het opvragen en indienen van de synthesesememorie in deze zaak, luidde als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

- 39/71;*
- [...];*
- 39/73 1(§ 1)1;*
- 39/73-1;*
- 39/74;*
- 39/75;*
- 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;*
- 39/77, § 1, derde lid.*

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesememorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesememorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesememorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

In het vernietigde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 107 936 van 2 augustus 2013 werd vastgesteld dat geen wetsconforme synthesesememorie werd ingediend omdat verzoekster integraal de middelen uit het verzoekschrift herneemt en ze niet samenvat zoals voorzien in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet.

In het arrest van de Raad van State nr. 228.975 van 30 oktober 2014, dat dit arrest vernietigt, wordt gesteld dat een loutere herhaling van of een verwijzing naar de oorspronkelijke middelen niet volstaat in de synthesesememorie. De Raad van State verduidelijkt dat, als een verzoeker wel degelijk wenst te repliceren op de nota van de verwerende partij, hij een synthesesememorie kan indienen en daarin zijn middelen hernemen, al dan niet in verkorte vorm, en aangevuld met de gewenste repliek. Ook indien hij zijn middelen letterlijk herhaalt en ze met een werkelijke repliek aanvult, komt een verzoeker tegemoet aan de bekommernis om hem toe te laten te repliceren op het verweer tegen de middelen die hij wel wenst aan te houden zodat hij de middelen samenvat.

De Raad van State vervolgt dat uit de synthesesemorie in deze zaak blijkt dat de herhaling van de middelen wordt aangevuld met een repliek op de nota. Hij verduidelijkt dat het aan de feitenrechter toekomt om te oordelen of een bepaalde memorie, waarin de middelen integraal worden herhaald, voldoende is aangevuld om als een werkelijke repliek op de nota te worden beschouwd. *In casu* werd dit onderzoek niet gevoerd. Tevens werd *in casu* niet ingegaan op het verweer van verzoekster dat een synthese ook betekent “het samenbrengen van het aangevoerde middel met antwoord op de verweernota, hetgeen resulteert in een toegevoegde waarde”.

Bijgevolg dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te onderzoeken of de in de synthesesemorie weergegeven repliek op de nota, kan beschouwd worden als een werkelijke repliek op de nota. Dit is een feitenkwestie die geval per geval dient te worden bekeken.

2.2. *In casu* bevat de synthesesemorie van de verzoekende partij wat het tweede middel uit het verzoekschrift betreft, een letterlijke herhaling van dit tweede middel uit het verzoekschrift, zonder enige toevoeging.

Wat het eerste middel betreft, bevat de synthesesemorie een letterlijke herhaling van het eerste middel uit het verzoekschrift over een totaal van 7 pagina's. Daarnaast wordt één zin toegevoegd, met name:

“Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen de bal helemaal mislaat wanneer zij stelt dat de verwerende partij niet kan weten dat vertoogster een nieuwe relatie heeft opgebouwd met de heer G.V. indien deze niet werd geformaliseerd door een huwelijk of door een samenlevingsovereenkomst maar dat hier het middel door de verwerende partij verkeerd wordt geïnterpreteerd daar waar vertoogster laat gelden dat conform artikel 42 quater §4, 1° er eveneens rekening moet worden gehouden met de samenwoning van vertoogster met de heer M.S. in het buitenland.”

Uit het eerste middel van de verzoekende partij blijkt dat zij zowel heeft aangevoerd dat zij een nieuwe relatie heeft als dat zij reeds eerder twee jaar had samengewoond in Nederland met haar vorige partner, de referentiepersoon.

In de nota van de verwerende partij wordt niet ingegaan op het vroegere verblijf van verzoekster met de referentiepersoon in Nederland maar wel op de mededeling van de verzoekende partij dat zij een nieuwe relatie heeft. De verwerende partij stelt in dit verband in de nota dat zij hiervan niet op de hoogte was omdat zich hierover geen informatie bevindt in het administratief dossier, zodat met dit gegeven geen rekening kon worden gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing.

De opmerking van de verzoekende partij in de synthesesemorie, als reactie op de nota, dat de verwerende partij hiermee de bal helemaal mislaat omdat de verzoekende partij het middel verkeerd interpreteert, kan niet beschouwd worden als een volwaardige, werkelijke repliek op de nota. De verzoekende partij had immers in dit onderdeel van het middel twee argumenten (een nieuwe relatie in België, voorheen in Nederland reeds twee jaar samengeleefd met de referentiepersoon) aangebracht in het verzoekschrift, de verwerende partij antwoordt op één van beide (de nieuwe relatie), de verzoekende partij bevestigt dat de verwerende partij maar op één argument antwoordt maar ziet dit antwoord als een verkeerde interpretatie van dit onderdeel van het middel.

Deze ene toegevoegde zin die een onderdeel van het eerste middel betreft, bevat dus geen werkelijke repliek op de nota, evenmin kan uit deze zin de kern van het eerste middel worden afgeleid, zoals de verzoekende partij beweert ter zitting.

Ook het oorspronkelijke verweer van de verzoekende partij, dat het samenbrengen van het middel met het antwoord van de verwerende partij in de nota, resulteert in een toegevoegde waarde, kan *in casu* niet worden aangenomen, aangezien de verzoekende partij met deze ene zin enkel duidelijk maakt dat de verwerende partij niet heeft geantwoord op een argument van de verzoekende partij uiteengezet in het verzoekschrift.

2.3. De verzoekende partij heeft geen wetsconforme synthesesemorie ingediend. Bijgevolg dient het beroep te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend vijftien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET